

GYÓGYULÁS 2.

2012. november 11.

– Jim Sanders tanításának előben elhangzott nyers fordítású szövege belső használatra –

Egy kisbabát ajánlottunk a gyülekezet közös imájával az Úrnak, Végh Jánost, aki 2012. március 4-én született Isten kegyelmétől. A nagy örömmel a része, hogy együtt lehettünk – Fábrián Attila pásztorlásával – a szekszárdi gyülekezettel, akik nagyon nagy számban jöttek. Megköszönjük Istennek az életeteket, hogy sokasodtok, gyarapodtok, növekedtek. A szekszárdiak között pásztorok is vannak.

És a Rákóczi falva, továbbá a martfői gyülekezetnek a tagjai is eljöttek ma Póré Mariann pásztorlásával. Őket is köszöntjük nagy szeretettel, nekik is növekedést, gyarapodást kívánunk. Ragyogjatok Isten dicsőségét erre a világra.

Óriási gyógyító kenet van a szívben. Az Úr hozza elő újra és újra. Az Úr azt is megemlíti most, hogy a jobb lábfejen a lábujjukban is van gyógyító kenet. A Szent Szellem nagyon egyértelműen mutatja ezeket.

Joe Christiannak az adományos dobozát visszahelyeztem, támogatjuk őt továbbra is. Megyünk Izraelbe hamarosan és viszünk neki adományt. Egy időre visszament hazájába, és most újra Izraelben van, dolgozik a doktorátusán. A tekerceket fejt. Hozzáférhet olyan írásokhoz, amelyek igazából eddig nem is voltak nyilvánosság előtt. Nagyon érdekes ez a felfedező munkája.

Egy másik társát is megemlítenék. Együtt járt az egyetemen egy Jim testvérrel, aki sokat időzött Bécsben. Én is jártam nála, ismerem személyesen. Bibliatolmácsolással, fordítással foglalkozott. Együtt kezdték a doktorátust. Ugyanazokat a kurzusokat vették, nagy barátságban vannak. Nem is tudták, hogy én mindkettőjüket ismerem. Közös barátok vagyunk. Ez akkor derült ki, amikor kint találkoztunk. Joe-t ismerem 1979 óta. Másikukat pedig már 20 éve. Erre szokták mondani, hogy kicsi a világ.

Az ember olyanokkal találkozik a reptéren például, akiket már nagyon rég nem látott. Az Úr a héten előhozta azokat a barátaimat, akiket nagyon régmúltból ismertem. Akkor még nem voltak ők sem keresztények, és én sem. 35-40 éves korukban elköltöztek innen a földről. Abban az időben együtt iszogattunk, cimborák voltunk. Nem gonoszságokat követtek el, nem hazudoztak, nem loptak, csak amikor meghaltak, [Jézus nélkül] mégis a pokolba kerültek.

Amikor az Úr ezt előhozta, mindig erőteljesen, nyomatékosan hangsúlyt fektet a szívünkbe, hogy mi képesek vagyunk arra, hogy az evangelizációt végezzük, amerre csak járunk. Az elveszettek felé *szolgáljuk az üdvösséget*.

Az utolsó pillanatban sincs késő, hiszen Jézus, amikor a keresztet szenvedte, a két gonosztevő, akit jobbról és balról megfeszítettek, az egyikőjük szólt Jézushoz, és még aznap bekerült ő is a Paradicsomba. Tehát soha *nincs túl késő*, hogy az ember az Úrhoz forduljon a szívében.

Egy „gyógyító iskolát” kezdtünk a múlt héten, és azt most folytatjuk. A legnagyobb *csodák* akkor fognak történni, ha megtanulunk *befogadni* a szívünkkel és megtanuljuk a *szánkat* hozzá igazítani.

Nem arról van szó csupán, hogy egy akadémikus formát, vagy egy képletet megtanuljunk. Mert nem működik akkor, hogyha mögötte nem látjuk a *szellemi alapelveket*, a királyság szellemi alapelveit. És azt hiszem, ma erről fogunk egy megértést kapni.

Van, hogy az emberek nekiugranak valaminek, amikor nincs mellette az a *hit*, amire szükség van, hogy el is végződjön. Vagyis nem fejlesztették ki magukat arra a hitszintre, ami szükséges ahhoz, hogy azt elvégezzék.

Jakab levélében olvassuk, hogy a hit *cselekedetek* nélkül holt. Vagyis, amikor gondoljuk, hogy van hitünk, de nincsenek azzal összhangban lévő cselekedeteink. Úgy tesznek ugyan, mintha lenne hitük, de mivel nincs *igaz hit* a cselekedeteik mögött, így kétszeresen holt az, amit tesznek. Sokszor így kerülnek az emberek igazán *bajba*.

Van, hogy ez a mi hibánk is lehet, hiszen nem tudunk mindent mindenkor a részletekbe menően elmagyarázni. A sorozat, amely elindult már a múlt héten, ingyen hozzáférhető. Az előző tanítást is meg lehet hallgatni az interneten. Az ember, ha gyógyulást keres, akkor meg kell *alapotni* a hitünket azzal az *igazsággal*, ami támogat minket, hogy ezt elérjük.

MÁTÉ 12,34–35.

34. Mérges kígyóknak fajzatai, mi módon szólhattok jókat, holott gonoszak vagytok? Mert a szívnek teljességéből szól a száj.

Ez egy *szellemi igazság*, hogy abból, ami a *szívben* van, annak a teljességéből *szól* a száj. Vagy másképp így is lehetne fogalmazni, hogy hogyan lennének képesek jó dolgokat előszólitani a szívükből, ha a szívükben nincs ott az a jó? A szívükben, vagyis a szellemükben, a belső lényüknek a magjában. Ez olyan igazság, amit meg kell ragadnunk.

35. A jó ember az ő szívének jó kincseiből hozza elő a jókat; és a gonosz ember az ő szívének gonosz kincseiből hozza elő a gonoszokat.

Egy olyan emberről van szó, aki a szívében *jó dolgokat* helyezett el, és jó embernek nevezi az Ige ezt. *Befektette* oda a szívébe Isten Igéjét. Ha nincsen meg Isten *Igéje* a szellemedben, akkor *nem* vagy képes előhozni jó dolgokat azáltal, hogy egyszerűen csak kimondod, vagy beszéled azokat.

A jó dolgok, amelyeket itt az Úr magyaráz, ezek a szellemi dolgok, az Igének a *szellemi* vonatkozása. Az ő szívének *jó kincseiből* hozza elő a jókat, az *Ige által*. Nemcsak azáltal történnek ezek a jó dolgok, hogy kimondunk valamit, bár része annak, hogy kimondjuk. Az hogy jó dolgok történnek, annak része az is, hogy kimondjuk.

Előfordul sokszor velünk, hogy mondjuk a dolgokat, de csak a fejükből mondjuk. A pásztoroknak és a szolgálóknak mondom, hogy amik itt ma elhangoznak, *40-50-szer* is meg kell hallgatni, hogy a szívükben *megértés* legyen, hogy megragadhassuk azt. Mert olyan igazság jön ma elő, amit eddig nem is hoztunk így elő.

Sokszor a *kudarcoknak* az az oka, hogy az Ige *nem került bele* a szívekbe. Bármilyen terület is legyen, gyógyulás, szent egészség, anyagiak. Próbálnak az Igén cselekedni, de ami *kijön* a szájukból, azok csak a világban tanult *selejt* anyagok, selejt dolgok.

Ha valamit *imádkoztál* például, akkor azzal *összhangban* lévő cselekedeteknek is lenni kell, mert különben a hited nem fog működni, vagyis nincs benned alapja. A szívnek a bőségéből, teljességéből, az Ige teljességéből szól a száj. Meg fogjuk látni ezeket a következőkben.

LUKÁCS 17,6.

6. Monda pedig az Úr: Ha annyi hitetek volna, mint a mustármag, ezt mondanátok, ím, ez eperfának: Szakadj ki gyökerestől, és plántáltassál a tengerbe; és engedne néktek.

Vagyis *ha van hitetek*, mondja Jézus. Ha annyi hitetek volna. Ha van hitetek, ezt *mondjátok*. Ha nincs hitetek, akkor nem mondjátok, mert a *hitet az Igéből* lehet nyerni. És az *Igét* kell kimondani.

Pl.: *Távozz el tőlem fájdalom, a Jézus nevében! Mert Ő elvitte a fájdalmainkat, és elhordozta a betegségeinket.* Nagyon sokszor megtettem erről a megvallást, mert a fájdalom és a betegség és a tünetek megpróbálnak hozzáérni a testemhez, és megkísérteni engem.

Jézus, ahogy tanít itt, egy *tárgyhoz* szól. A szerkezet úgy szól, hogy az a dolog engedne néktek. *Hitről* tanít Jézus, ami egy alapelv. Ennek a hitnek az életünkre való érvényesítése egyben egy formula is. Legtöbb keresztény úgy tekint rá, hogy ez csak egy formula, de nem érti a mögötte lévő *alapelvet*.

Azt tudják, hogy *meglesz* nekünk, amit mondunk. De azt is hozzáteszi Jézus, hogyha *hiszed* azt, és a szívedben *nem kételkedsz*. Akkor lesz meg neked, amit mondtál. Nemcsak annyiból áll a dolog, hogy kimondunk valamit, hanem akkor működik, *ha hiszed* azt a szívedben, hogy amit kimondasz, az megtörténik.

Csak azáltal, hogy kimondod, és *nem hiszed, nem fog megtörténni*. Vannak, akiknek az Ige nem költözött még le a szívük mélyére, a benső részükbe. A hit Isten Igéjéből származik. A jó ember az ő szívének jó kincséből hozza elő a jókat. A *jó* dolgok az Isten *Igéje*. Ez azt jelenti, hogy azoknak a jó dolgoknak először a *szívedben* kell lenni, a szívednek a mélyében.

A jó dolgok Isten Igéje, ami azután képes lesz *megváltoztatni* az életedet azáltal, hogy előhossa ezeket a jó dolgokat, hogy láthasd is az életedben. Halleluja! A *vallásos* keresztények nem mindig tudják előhozni az Igének az igazságát, mert nem értik.

MÁTÉ 12,36–37.

36. De mondom néktek: Minden hivalkodó beszédért, amit beszélnek az emberek, számot adnak majd az ítélet napján.

37. Mert a te beszédedből ismertetel igaznak, és a te beszédedből ismertetel hamisnak.

Először is az embernek azt kell *beszélnie*, amit hisz is. Másrészt pedig *hinni* kell abban, amit szólunk. Amit naponta beszélünk, az *határozza meg*, hogy mit is fogunk hinni, miként is fogunk hinni majd a jövőben. Ennek az az oka, hogy a *saját szavaid* nagyobb hatással vannak arra, hogy *mit hiszel*, mint bárki másnak a szavai.

MÁTÉ 13,3–8. 18-19.

3. És sokat beszélt nékik példázatokban, mondván: Ímé, kiment a magvető vetni,

4. És amikor ő vet vala, némely mag az útfélre esék; és eljövén a madarak, elkapdosák azt.

- 5. Némely pedig a köves helyre esék, ahol nem sok földje volt; és hamar kikele, mivelhogy nem volt mélyen a földben.**
- 6. De mikor a nap felkelt, elsüle; és mivelhogy gyökere nem volt, elszáradott.**
- 7. Némely pedig a tövisek közé esék, és a tövisek felnevekedvén, megfojták azt.**
- 8. Némely pedig a jó földbe esék, és gyümölcsöt termett, némely százannyit, némely hatvanannyit, némely pedig harmincannyit.**

A Márk 4-ből tudjuk, hogy a magvető kiment vetni, és az *Igét* vetette. A föld, amelybe esnek a magok – és a különböző földeket *minősíti* itt Jézus – az az embernek a *szíve*. Példabeszédet hozott Jézus: a magvető amint az Igét veti, az emberek szívébe.

Felhívom a figyelmeteket, hogy vannak *tévtanítások* keresztény körökben, ahol azt mondják, hogy amikor az ember újjászületik, akkor teljes egészében minden megvan a szellemében, amire szüksége van. De az Ige nem így írja, hanem *növekedésről* ír. Arról is tanít az Írás, hogy a *test* megromol napról-napról, a *szellem* azonban megújul.

18. Ti halljátok meg azért a magvető példázatát.

19. Ha valaki hallja az Igét a mennyeknek országáról és nem érti, eljön a gonosz és elkapja azt, ami annak szívébe vettetett. Ez az, amely az útfélre esett.

A gonosz, aki *elkapja* a bevetett Igét, az az ördög. Ez akkor történik meg, ha *nem értjük* meg azt, ami nekünk mondatott. Ha nincs meg a *kijelentésed* az alapelv mellett, akkor csak úgy tekintesz rá, mint egy képletre. Azzal elszaladsz és próbálsz, hogy majd nagy dolgokat végzel el vele, pedig még csak félig vagy kész rá, mert Isten Igéje még nincs ott a szívedben.

Lehet, hogy a fejedben ott van már, meglehet az ismereted arról, hogy mit mond Isten Igéje. De az Ige felhívja a figyelmünket, hogy az Isten Igéjének a *szellemünkben* kell lennie. És a *hit* az a szívből való dolog, vagyis a *szellemünkből* fog működni. Miután elvetettük, utána *növekedni* fog. Mint egy mustármag, olyan kicsi, mikor elvetjük és a legnagyobb fává nő ki magát.

RÓMA 10,17.

17. Azért a hit hallásból van, a hallás pedig Isten Igéje (Rhema) által. – jön az életünkbe.

RÓMA 10,8.

8. De mit mond? Közel van hozzád az Ige (Rhema), a szádban és a szívedben van: azaz a hit beszéde, amelyet mi hirdetünk.

És a Róma 10/17 pedig támogat minket abban, hogy a hit hallásból van, a hallás pedig Isten Igéje által. Mit kell tenni? Venni kell az Igét, szólni kell a szánkkal, és miközben *szóljuk*, úgy *vetjük* be azt a szívrünkbe.

Legtöbb kereszténynek a problémája a *szájával* van, mert kétségeket, hitetlenséget, és ostobaságot szólnak a szájukkal. A Példabeszédek ezt *elferdített* beszédnek nevezi. Ez *csökkenti* azt a képességünket, hogy képesek lennénk az Igét is szólni, hogy valóságba is jöjjön.

Amikor végre megkíséreljük, hogy az Igét szóljuk, akkor miközben az Igét szóljuk, annak *nincs ereje*. Mert nem lehet, hogy az ember, mint egy ilyen kapcsolót fel- és lekapcsolgatva, próbálná bekapcsolni a hit erejét az életében.

Ugyanis *nem fogod hinni* azt, amit kimondasz, hogyha folyton-folyvást csak *ostoba* dolgokat szólsz. Amikor a hit szavát akarod szólni egy helyzet felett, akkor nem lesz ott a hited hozzá, mert közben az ostobaságra adtad a szavaidat. Olyan dolgokat mondasz folyton-folyvást, amiben nem is hiszel.

Csak a *hit szavait szabad szólnod*, és csak ilyen szavaid lehetnek. A szívet elő kell *készíteni* arra, hogy amikor azt kimondjuk, akkor Isten Igéjének a *megnyilvánulása* is jelen legyen az életünkben.

MÁTÉ 13,20–21.

20. Amely pedig a köves helyre esett, ez az, aki hallja az Igét, és mindjárt örömmel fogadja;

21. De nincs gyökere benne, hanem csak ideig való; mihelyt pedig nyomorgatás vagy üldözés támad az Ige miatt, azonnal megbotránkozik.

Sokan vannak, akikről el tudnánk mondani, hogy megbotránkoznak. Vannak köztünk olyanok, akik tudják a földművelésnek a mikéntjét. Én is tanultam ezt. Amikor az ember nem veti mélyre a magot, mert kemény a talaj, a mag gyorsan kikel és kihajt, de nincs mélyen a gyökere, és az első kis szárazságra kiszárad. Az emberek tehát nem értik ezt az *alapelvet*.

MÁRK 11,23.

23. Mert bizony mondom néktek, ha valaki azt mondja ennek a hegynek: Kelj fel és ugorjál a tengerbe! és szívében nem kételkedik, hanem hiszi, hogy amit mond megtörténik, meglesz néki, amit mondott.

Az emberek úgy gondolják *tévesen*, hogy azért, mert párszor kimondtak valamit, az meg is fog történni. És azután csalódva visszajönnek, mint ahogy egyszer egy ember mondta, hogy ez a hitbéli megvallás nem működik. Elmondtam háromszázszor tegnap, hogy lesz egy új autóm. Egy nap alatt háromszázszor.

Volt ugyan egy *képlet* nála, amit alkalmazott, de Isten *Igéje nem volt ott a szívében*, és az *nem párosult megértéssel*. A magot tehát köves földbe ejtette – és dicsőség Istennek készen állok az új autómra – de még félig sem volt készen rá. Először is azt sem hitte, hogy amit kimond, az megtörténik. És a napnak az elteltével, ha megkérdezted volna őszintén, úgy is azt mondta volna: gondoltam, hogy úgysem jön valóságba.

Az 1. Jánosban az van írva, hogy ha a te szíved *nem vádol* téged. Az embernek a saját szelleme képes arra, hogy *lezárja* ezt a működést. Ezért tesszük be oda a belső emberbe. És Isten nagyobb a mi szívéknél és mindent tud. A napnak a nyugtával az emberünk úgyis azt mondta volna, hogy sejtettem, hogy úgysem működik.

Tehát *csak* azért, mert mondogatod, vagy kimondod, *nem* fog megtörténni. De az, hogy kimondod, az része annak, és okozója lesz annak, hogy az megtörténik. Mert a hit törvénye működésének ez is része, hogy működésbe jöjjön, de többről van szó, mint egy egyszerű képletről.

A földműves megérti azt, ha a magot *sekélyen* veti a földbe, akkor annak nem lesz hosszú élete. Amikor én is a földművelést végeztem és ebből éltem, a szójababot korán vetettem el, nem figyeltem arra, hogy mélyen vetettem. Még *mélyebbre*, mint kellett volna, mint javasolták.

Mi történt? Hideg jött és azok, akik a helyes mélységbe vetettek, azoknak elrothadt a mag. Az enyém az mélyebbre került, és a melegebb földrétegben maradt, vagyis életben maradt és kikelt. Hallelúja!

A farmerszomszédok jöttek és nézegették, hogy az enyémmel mi történt? Nem úgy végeztem ezt a munkát, hogy bárkit lemásoltam volna. Jött az egyik szomszédom, és azt mondta, hogy 44 éve vagyok ebben benne, de soha senkit nem láttam, aki így teszi, mint te.

Ezt azért mondtam, mert gyakorlatilag én akkor is a *Szellemet követtem*, bár újjászületve még nem voltam. Volt, hogy tudtam, hogy három napra eső lesz, anélkül, hogy az időjárás jelentés azt bemondta volna. És akkor mindent átrendeztem.

Volt, hogy olyan gyorsan kellett cselekedni, hogy repülőgépről szórták a magot, de akkor is elvégeztem. Másnapra jött az eső és megint nagyon jókor került a mag a földbe. Nagy része tehát ennek, hogy a Szellemet valóban követned kell, aki *vezetni fog* téged.

Ha *felnövekedtél*, akkor mindig követed a Szellemet, mindegy, hogy mit vallasz meg. Ha megvallod, hogy én mindig jobbra térek, és a Szellem azt mondja, hogy térj balra, akkor balra fogsz térni.

Az emberek elkövetik azt a hibát, hogy a *körülményeknek* megengedik, hogy csalódottságot hozzon nekik, és megbotránkoznak a legkisebb megpróbáltatásnál, és azt mondják, hogy az Ige nem működik. Az *Ige* igenis *működik*! Csak te nem működtetted az Igét. Hiszem, hogy ma erről megértést kapunk.

MÁTÉ 13,22.

22. Amely pedig a tövisek közé esett, ez az, aki hallja az Igét, de e világnak gondja és a gazdagságnak csalárdsága elfojtja az Igét, és gyümölcsöt nem terem.

Ugye bármelyik farmer tudja, hogy a magot nem veti be a gaz és a tövisek közé. A szellemünkről szól itt az Ige, hogy mi az, amit megengedünk, hogy *bekerüljön* a szellemünkbe. Hiszem, hogyha ez is [tövis] bekerül a földbe, akkor ez ki fogja szívni az életet, el fogja *szívni az életet* a magtól.

Próbálják a hitéletet élni és a hit szavait szólni, de nagyon sok *tövis* van az életükben. Lehet, hogy félreértések és *téves* megértések a Bibliából, amiket ott visznek a szívükben.

Izraelben például valaki újjászületett, ez volt a fő történés. De nem fogadta el a Bibliát, és több filozófiai elképzelése volt, mint a világnak összességében. Ha bármit idéztél neki a Bibliából, akkor azonnal válaszolt a filozófiai elképzeléseivel.

Az Ige az *igazság*! Minden más az csak *értéktelen* ahhoz képes, és *nincs benne élet*, és nem segít neked, hanem csak *összezavar*.

Az illető nagyon összezavart volt. Igazán nem láttam a reményt arra, hogy hogyan fog ő valaha is egyenesbe kerülni. Joe sok évet töltött vele és a héber anyanyelvén próbálta őt tanítani, az örök életre. Az *örök élet*, ami bele került, *megváltoztatta*. És egy fontos szolgálója lett az Úrnak.

Ha csak a fejjel értesz egyet azzal a bizonyos dologgal, akkor nem mondhatod, hogy a szívedben igaz hit van. Ezért mondta Jézus, hogy a szívnek a teljességéből szól a száj. Más szóval, hogyha Isten *Igéje* bőségében és *teljességében* van a szívedben, akkor az igenis *működni* fog neked.

Egyszer úgy csúsztam meg a jégen, hogy a fejemet ütöttem be. Annyira rosszul kaptam az ütést, hogy úgy éreztem, hogy jobb lenne meghalni, mint élni. A legtöbb ember a kórházba vitette volna magát. Mi volt azonban a *szívemben*? Az, hogy *beveszem* a gyógyulásomat.

Azt mondtam ki, hogy Jézus nevében beveszem a *gyógyulásomat*. A szívemnek a bőségéből *szólt* a szám. Egy pár pillanat eltelt úgy, hogy nem igazán éreztem, hogy így kellene szólnom. Aztán eltelt néhány perc és aztán úgy találtam, hogy minden rendben van.

A szívedet be kell *tölteni* Isten Igéjével, mert ha valami olyan történik, vagy egy rossz hírt kapsz, az első dolog, ami *kijön* ott a szádból, az az, ami *meglesz* neked.

Az Ószövetségben az az asszony, akinek a gyerekeit behozták a mezőről, fájt először a gyermek feje, és aztán meghalt. Lefektette az ágyra és ott *meghalt* az ő fia. De az asszony *nem esett kétségbe*, hanem bezárta az ajtót és elment a prófétához.

Azt mondta a próféta a szolgájának, hogy menj és beszélj az asszonnyal. Kérdezte, hogy mi a baj? Azt mondta, hogy *minden rendben* van! Minden jól van. És utána személyesen odament a prófétához. Próféta azt mondta, hogy nem jelentette meg nekem Isten.

És odaállt az ígérettel, hogy te egy fiút ígértél nekem, akkor a próféta odaadta Géházinak a botját, és azt mondta, hogy tedd a fiúra. Helyezd a fiúra. Kapott egy *kijelentést*, hogy mit kell, hogy tegyen. A fiúra tette a csodatévő erőknek a vesszejét és a fiú felébredt a halálból. De ami szerezte a *sikert*, az az asszonynak a *szavai* voltak, aki azt állította mindvégig, hogy *minden rendben* van. Minden jól van, bármilyen helyzetben is vagyunk.

Hagin esete például, amikor az unokaöccse megszületett, és *vízfejűnek* született a kicsi, az orvosok azonnal prófétáltak, hogy meg fog halni. Erre felhívták őt, mert tudták, hogy neki lesz hite erre a helyzetre, és ezt válaszolta: nekem van egy üzenetem az Úrtól. Én hallottam az Úrtól a Márk 11,23-at, hogy a kisfiú *élni fog*, nem hal meg.

Egy baptista, és egy pünkösdi asszony volt ott, elmondták nekik a választ, és miközben mondták, hogy mit üzent az Úr, a szemük láttára *változott meg* a kis csecsemőnek a feje, vált teljesen egészségesé. Legutóbb, amikor találkoztam vele, mesélte később Hagin, 18 éves volt, és teljesen egészséges.

Hinni kell azt, amit *kimondunk*. Hatalma volt a családjá felett. Neked is ugyanígy *hatalmad* van a *családod* felett! Ha valami történne, az első [szó], ami kijön a szádon ilyenkor, az az, ami *meglesz* neked.

Ausztráliában semmi mást nem tanítottam, csak a tiszta hitet. Az első eset, amikor egy kismama felhívott és azt mondta, hogy a gyermek nem rúg többet. Terhes volt a kismama és a baba mozgása megszűnt, nem rúg többé a gyerek. Azt válaszoltam, hogy az *Ige* szerint fogunk *imádkozni*, és ketten egy akaraton leszünk ebben.

Megkérjük a mennyei Atyát, és amit csak kérünk, *megadja* nekünk. Ezért megkértük a mennyei Atyát, Jézus nevében, egy akaraton. *Egyességre* jutottunk, egy akaraton imádkoztunk, hogy a gyerek él és egészséges. Néhány napra rá a kis csecsemő, a magzat elkezdett újra rugdalózni. *Megmozdult*. Évekre rá ott pászoroltam.

Volt egy másik eset, amikor ilyen történt, és nem engem hívtak fel, hanem az orvost. Annak a történetnek *temetés* lett a vége. Mert nem tudták megérteni, én pedig értettem teljesen, hogy az az első [szó], ami ilyenkor beötlök az ember fejébe, az jön valóságba. A hit akkor *működik*, ha az ember hiszi, hogy amit *kimond*, az *megtörténik*, és *nem kétkedik* a szívében.

PÉLDABESZÉDEK 10,19.

19. A sok beszédben elmaradhatatlan a vétek; aki pedig megtartóztatja ajkait, az értelmes.

Ha az ember, sok beszédben végzi a dolgát, akkor saját *magát lövi le*, mert közte fog kétségeket, hitetlenséget, ezt-azt szólni még hozzá. Pl.: Majdnem halálra ijesztett engem ez a dolog. Ugye mondunk ilyeneket? Halálra rémültem. Miért nem azt mondjuk, hogy az életre rémültem magam?

Kell, hogy a *szíviünkben* ott legyenek a *jó magok*, az Isten Igéje, és az fog *teremni*. Ugyanis Isten Igéjében ott van *Istennek a DNS-e*.

MÁTÉ 13,23.

23. Amely pedig a jó földbe esett, ez az, aki hallja és érti az Igét; aki gyümölcsöt is terem, és terem némely százannyit, némely hatvanannyit, némely pedig harmincannyit.

Ebben a példázatban lehet látni, hogy a föld, a *termőföld*, az embernek a *szíve*. Istennek a magja elvetetett a jó földbe, azaz a szívbe. Az a talaj, ami *elő lett készítve*. Hogyan lehet felkészíteni a földet?

Az első, hogy az ember a *köveket kidobálja* belőle. Mert a kövekben nincs élet, az csak *elzárja* a nedvességet a termőtalajról, mert abból csak egy kőhalom lesz. Ezeket ki kell vennünk onnan. Nem fog segíteni nekünk, ha otthagyjuk.

Hogyha benne hagyjuk ezeket a köveket a szívünkbe, akkor az el fogja *fojtani* Istennek a magját, amelynek a gyógyulással kapcsolatban kellene, hogy *növekedjen*. Az egyik ilyen kövecske lehet például, hogy: van, hogy Isten meggyógyít, van, hogy nem.

Ez például egy hazugság, mert *Ő mindenkit meggyógyít*. 2000 évvel ezelőtt mindannyiunkat *meggyógyított*. Ugyanez igaz a *gyarapodásunkra*, az anyagiakra. A vallásos emberek így botránkoznak meg Isten Igéjén.

A jó földbe esett mag, azok az emberek, akik elmennek [istentiszteletre], *belemélyülnek* Isten Igéjébe. Elvégzik azt a munkát, hogy *utána néznek* az Írásoknak, átolvassák az Írásokat. Megvizsgálják, mi az, amit *Jézus mondott*. És mit mond ma is Jézus?

JÁNOS 15,7.

7. Ha énbennem maradtok, és az én beszédeim bennetek maradnak, kérjétek, amit csak akartok, és meglesz az néktek.

Igen, mondja valaki, én imádkoztam, de nem történt meg. Ha *énbennem maradtok* – mondja Jézus. És itt nincs vége a mondatnak: és az én *beszédeim bennetek* maradnak. Vagyis az *Ige bősége* volt ott a szívedben?

És *szóltad-e* Isten Igéjét, és *követelted-e* Isten Igéjét? Ahogy kimondod Isten Igéjét, és kimondod és *kimondod* Isten Igéjét, közben *megújítod* az elmédet, azért, hogy ne e világhoz legyél hasonló. Ezt magyarázza a Róma 10,8.

RÓMA 10,8.

8. De mit mond? Közel van hozzád az Ige (Rhema), a szádban és a szívedben van: azaz a hit beszéde, amelyet mi hirdetünk.

Így kell *belebeszélned* a saját szavaiddal az Igét a saját szívedbe. Egy katonai egyetemen jártam, meg kellett tanulnunk a fegyverünket szétszedni és összerakni úgy, hogy azt vakon is meg tudjuk csinálni.

Anélkül, hogy odanéztünk volna, meg kellett tenni. Újra és újra kellett gyakorolnunk. Ez egy nagyon unalmas élet egy bizonyos idő után. Négy év telt el és én alig vártam, hogy eljöjjenek onnan. Bárhol, csak a katonaságnál ne legyek, gondoltam.

Ugyanez a helyzet itt, el kell vinni az Igét be, egészen a *szívének a legmélyére*, hogy ott *résztévé váljon* a lényünknek. Mint ahogy a karunk része a testünknek, nem képes külön életet élni, egybenótt velünk. Így kell az Igének bennünk *lakoznia*. Nem kell az egész Bibliát így bevenni, elég egy Írás, hogy valamit *tudj mondani* az ördögnek.

A [rossz] gondolatokat ugyanis nem tudod megharcolni gondolatokkal. Ki kell nyitni a szádát, és ki kell mondanod valamit a gondolattal szemben, amikor jönnek. Az ördög azt mondja, hogy most meghalsz. Nem halok meg ördög, mert az Úr *hosszú élettel* elégített meg engem!

Ezt le kell *rögzíteni* a szívünkben, és mint egy *igazságnak* kell ott lakoznia, és bőségben kell, hogy ott lakozzon. Jézus azt mondta, hogy a jó ember, az ő jó szívének a kincseiből hozza elő a jókat. Ha az ott a *bőségben* van, akkor képes *megváltoztatni* az életét vele.

Van, hogy hetekbe, hónapokba, vagy évekbe telik az, amíg a hitetlenség onnan a szívből el nem távozik. Amikor olyanokat szoltunk előtte, hogy a *halál szavai* voltak benne, mint pl.: annyira szeretném, hogy majdnem belehalok.

És ez a mi nyelvünk, amit beszélünk a világban: ez a köszvény a halálomra van. Ilyeneket beszélünk, és közben állandóan ezeket a *negatív* dolgokat mondogatjuk. Nem lehet így beszélni, és mindamellet elvárni, hogy a *hitnek* a törvényében tudjunk működni.

Azt mondja valaki, hogy na, *kipróbálok* ezt. Nem fog működni. Addig fogod csak megpróbálni, amíg a sátán ott nem terem, és ki nem *lopja* az Igét. Mert a sátán el fogja veled hitetni, hogy ez nem működik. Nem igazán rád haragszik, hanem az *Igét* akarja *kilopni* onnan, mert az Ige okozza majd az ő *vesztét*.

Jézus mindössze ennyit tett, *mindig az Igét szólta* az ördögnek. És amikor a megpróbáltatások és a *kísértések* ideje jön az életedbe, s ha nincs *meggyökerezve* az Ige a szívedbe, akkor az Ige *elillan* onnan, és helyette a *félelmek* fognak megkísérteni.

A 20-as vers hangsúlyozza, hogy akik *hallják* az Igét és *értik*. A bölcs farmer azt teszi, hogy a *legjobb magját*, a legjobb kihozatalú magot a *legjobb minőségű földbe* veti be. Mert a földek között is vannak különböző minőségi fokozatok, van rosszabbul termő föld és van nagyon jó, vastag, gazdag föld. Mit mond a Márk 4,26?

MÁRK 4,26.

26. És monda: Úgy van az Isten országa, mint mikor az ember beveti a magot a földbe.

Vagyis *Isten országa* úgy működik, hogy az ember *veti be* a magot. Ez azt jelenti, hogy neked kell ezt *elvégezned*, neked kell bevetni a magot a földbe. Azt is tudnunk kell, hogy hogyan van ez a magvetés, *miként* vetjük be a magot a földbe.

LUKÁCS 17,5–6.

5. És mondának az apostolok az Úrnak: Növeld a mi hitünket!

6. Monda pedig az Úr: Ha annyi hitetek volna, mint a mustármag, ezt mondanátok, ím, ez eperfának: Szakadj ki gyökerestől, és plántáltassál a tengerbe; és engedne néktek.

Az Ige az, ami *hossa* nekünk a hitet is. A hit hallásból, a hallás Isten Igéje által van. Ha hallok az Igét, akkor ott van a hited. A hiteddel *gyakorlatoznod* kell ezt, és *szólnod* kell az Igét. Jézus elmagyarázza, hogy ímé, ekként kell vetni a magot a földbe: *mondani* kell. Hinni kell hozzá, hogy amit *mondasz*, megtörténik, és a szívedben nem szabad kételkedni.

Ott kezd mindenki, ahol éppen van. Ha például megfáztál, kezd el mondani az Igét, ott, abban a helyzetben. Ha soha nem gyakoroltad, akkor garantálom neked, hogy az első alkalommal, olyan *sikered* lesz, hogy azonnal eltűnik, mert az Úr szíve *izgalomba* jön, hogyha használod az alapelvét.

És egy darabig ilyen sikereid lesznek, amíg fel nem lépsz a *következő szintre*. Tehát ha a szívedben *nem kételkedsz*, hanem *hiszed*, hogy amit *mondasz*, az megtörténik, akkor *meglesz* neked, amit mondtál. Megnézzük Pétert. Nagy örömmel fogjuk fogadni ezt a részt, mert az igazságot halljuk.

MÁRK 14,25–30.

25. Bizony mondom néktek, nem iszom többé a szőlőtőnek gyümölcséből mind ama napig, amikor mint újat iszom azt az Isten királyságában.

26. És dicséretet énekelve kimentek az Olajfák hegyére.

27. És monda nékik Jézus: Ezen az éjszakán mindnyájan megbotránkoztok bennem; mert meg van írva: Megverem a pásztort, és elszélednek a juhok.

28. De feltámadásom után elöttetek fogok felmenni Galileába.

29. Péter pedig monda néki: Ha mindnyájan megbotránkoznak is, de én nem.

30. És monda néki Jézus: Bizony, mondom néked, hogy ma, ezen az éjszakán, mielőtt a kakas kétszer szólana, háromszor tagadsz meg engem.

Nem ezt a részt akartuk, ez is egy nagyon jó kis része az Írásnak, de a vízen járásról akart ez a rész szólni. Elmondjuk a történetet. Ezt zárójelbe tesszük most.

Jézus imádkozott és ők pedig a tengeren utaztak. És azután Jézus közeledett a csónakhoz, s mivel nem látták még Jézust a vízen járnival, igen megrémültek a tanítványok. Péter felkiált: Uram, ha Te vagy az, akkor *parancsold* meg nekem, hogy hozzád menjek.

Az Úrnak mi volt még, amit válaszolhatott volna, hogy nem én vagyok? Ezt nem mondhatta, mert akkor hazudott volna. Azt mondta: rendben van Péter, gyere! És Péter kiugrik a csónakból, és elkezd a vízen járnival.

Nagy hullámok voltak és Péter rátekintett a hullámokra és a szélre. A *körülményeire* tekintett, a hullámra, a szelekre, és az *Úrról levette* a tekintetét. És akkor elkezdett *süllyedni*. Felkiáltott, hogy segíts Uram! Az Úr kinyúlt érte és felemelte őt, beemelte őt a csónakba.

Amikor Péter a szemét a körülményeire vetette, megrémült. Mit történt? Péternek *nem* volt *kész a szíve* arra, hogy ő vízen fog járnival. Mégis tett egy néhány lépést a vízen. Meg kellett volna tanulnia Isten *Igéjére figyelmeznival*, és nem a szelekre, meg nem a hullámokra.

Mi köze van a nagy szeleknek, meg a nagy hullámoknak ahhoz a tényhez, hogy tudsz a vízen járnival? A tükörsima uszodai víz színén tudsz-e járnival? Ugye, hogy ott sem próbálsz meg? Amikor az ember nem az Úr ígéreteire, hanem a körülményeire néz, elkezd süllyedni.

Péternek az volt a lecke, hogy az Úr *Igéjét* kellett volna, hogy a szívében *gazdagon hordozza*, és amit lát, arra pedig nem figyelmeznival. Azokra a nagy hullámokra, amelyeket az ellenség hoz. Azzal ugyanis azt próbálja az ellenség elérni, hogy te a körülményeidre tekintésél.

Elterelje a figyelmedet teljesen arról, amit tenned kell, azután jönnek a félelmek, párosulnak a félelmekkel. *Időt* kell tölteni tehát az Igével, és az Igét *mélyen* bele kell dolgozni a szellemünkbe. Meg kell *vallanunk* az Igét.

Amikor legelőször szembesültem valamivel, elővettem a *megvallás* könyvemet. Charles Capps azt mondja, hogy körülbelül *két és fél év* kell hozzá, mire elkezded látni a *hitedet működni* azon a területen. Akkor az nem tetszett, azt mondtam két és fél év? Ez 36 évvel ezelőtt volt. És az idő azóta elsuhant felettem.

A *megvallások* arra is nagyon jók, hogy *megújul az elménk* veled. Ha a *hit törvényének* az erejében akarsz *együtműködni* az Úrral, akkor meg kell *újítani* az elmédet. És akkor bizony *megkaphatod*, amit *kimondasz*, ha a szívedben nem kételkedsz, hanem *hiszel*.

Mindannyian megtettük azt, amit Péter is tett, hogy a *körülményekre* néztünk. Sok mindenbe belekezdhetünk, hogy mivel is kezdhetjük a megvallásainkat. Kezdjük a Lukács 6,38-al. Mindenki mondja: *Adjatok* és néktek is adatik; nekem *visszaadatik*, megnyomottat, megrázottat, *túlcsordultat* fognak az emberek visszaadni az én ölembé, azzal a *mértékkel*, amellyel én adtam. Ámen!

Vagyis, ha adsz 1000 Ft-ot, akkor alapvetően azt mondja, hogy ugyan megnyomják, megrázzák, de 1000 Ft-okat kapsz vissza. Ha százezret adsz, akkor az egy *másik mérték* már, a 20 ezer is egy másik mérték. Elcsendesedtünk. Számolgatjuk ilyenkor?

Meg kell ezt értenünk, adtam 500 Ft-ot, és miért is nincs új autóm? Miért nem adsz egy autót? Akkor abból fogsz sokaságot aratni. Adnak az emberek olyan dolgokat is nekem, amire személyesen nincs szükségem. Úgyhogy elkezdem azt *elvetni*. És utána mi történik?

Az is jön vissza. Több és több belőle, és akkor azt is odaadom, és mi történik? Megint jön még több belőle, akkor belegondolok abba, hogy talán nem szabadna annyit elajándékoznom belőle. Az italokat például. Vagy mikor a pásztorok feleségei gyűrűket osztogatnak.

Ausztráliában már egész kis ékszeres zacskókban jártak körbe a gyűrűk. Csak add oda valakinek. Mert annyi gyűrűt elajándékoztak, hogy *sokszorososa jött* vissza. Úgyhogy kis zsákokban jártak körbe a gyűrűk, hogy add oda valakinek. És lett még több gyűrűje.

Ez egy *törvény*, hogy adjatok. Így kell kezdeni, hogy adjatok, néktek is adatik, jó mértéket, megnyomottat, megrázottat. Hogyha egy szakajtóba tartasz valamit, és szeretnél még *többet belerakni*, akkor nyomogatsz is, meg is rázogatsz.

Közben megint megnyomogatsz, hogy még több férjen bele, mindaddig, amíg színig lesz. És így fognak *neked adni* az emberek *vissza* az öledbe. Mert azzal a mértékkel mérnek néktek, amelyet ti mértek.

Most nem a *gyarapodás törvényéről* akartam hosszan szólni, de ami a listánkon maradt, azt a jövő héten fogjuk folytatni, azok nem vesznek el. Istennek a királysága magról működik. És rögtön a Mózes 1-ben megismerkedhetünk ezzel, hogy minden egyes fa és növény a *saját magja* szerint terem.

Ha almamagot vetsz, akkor paradicsomot fogsz esetleg leszedni a fáról? Nem! Magában hordozza a magját. És amikor jön ez a *világosság* az emberhez, és most valakik idősebbé válnak. Azokhoz szólok most, pásztorok, akik felnőttkorba kerültek, felnőttek. *Bele* kell mennetek az *Igébe*.

Mint ahogy mondtam. Creflo kapott egy rossz jelentést, egy rákos *rossz jelentést* saját helyzetére. Egy hetet vett ki a szolgálatából. Mondta, hogy egy hétre félre vonul, és csak az *Igét vette be 24 órában*, és teljesen elmúlt a testéről a tünet.

Ugyanez a helyzet a *rossz anyagi hírek* hallatán. Elő kell venni ezeket az Igéket, és fel-alá a szemünk előtt kell tartani. Egy szolgálatnak a beszámolóját hallottam, 1 millióval voltak elmaradva a számlák kifizetésével, egy nagy épület költségeinek a kifizetésével.

És nem volt helyes a számlázásuk sem. Összejött a 300-400 dolgozó, és mindenkinek a gyarapodás és a bővülködés *Igéket kellett hallgatnia*, hogy megerősödjének benne. A hit hallásból van, hallás Isten Igéje által.

Sok gyógyulás van ma. Amikor a sor van, akkor mit teszünk? Akkor a hitünket használjuk a gyógyító kenettel, és *parancsolunk* a testeteknek, hogy az Igével összhangban *vegyen magára gyógyulást*. Nagyon komolyan gondoljuk.

„Ráadás”: A gyógyító sorok után az üdvösségi ima elmondására és a Szent Szellem keresztségre került sor. A Biblia tanítja, hogy a szívünkben lévő *hitről megvallást* kell tenni. Hisszük azt, hogy *Jézus feltámadt* a halálból. Ha *hit* van a szívünkben, és erről *megvallást* teszünk – tanítja a Szentírás –, akkor *üdvözülünk*.

A Róma levél 10,9-10 Igéiben van ez leírva: **Mert, ha a te száddal vallást teszel az Úr Jézusról, és szívedben hiszed, hogy Isten feltámasztotta Őt a halálból, üdvözülsz.** Ezért jött Jézus, hogy az *örök élet a szívünkbe* kerüljön. Nem kell mást tennünk, mint *befogadnunk*. Isten adja, és be kell fogadnunk.

Ez így van az örök élettal, a gyógyulással is és minden más áldásával is Istennek. Amit meg kell tanulnunk, az az *elfogadás*. Elfogadni, és utána *hálásnak* kell lennünk érte. És nem a testtel dicsekedni, hanem Isten *kegyelméért* hálát adni. Ugyanis minden az Ő kegyelméből van, kegyelemből tartattatok meg, hit által, ezt tanítja az Ige.

Vagyis Jézus *keresztet halt* értünk, hogy nekünk *örök életünk* lehessen, hogy *szabadok* lehessünk minden kötéstől. És ebben tanulunk meg járni, ha vissza és visszajárunk majd. Ez egy *új élet*, amelyre *Isten hív* minket. És el lehet venni minden áldását, ami egy nagyon *gazdag örökség*. És miért ne járnánk benne, ha Isten megszerezte nekünk?

Üdvösségi ima elmondása következik. Ez Isten kegyelmének ajándéka, hogy *szentül* és *szeplőtelenül* állhatunk a trón előtt, pontosan olyan tisztaságban, ahogy maga az Úr Jézus Krisztus áll, a mi Főpapunk, mert az *Ő vére tisztított meg* mindannyiunkat.

Nincsenek kisebb bűnök, meg nagyobb bűnök, amelyeket rangsorolni lehetne, mert mindezek *eltörölték* az Ő kegyelméből. Az új teremtésben mindaz, amit addig tettünk, az eltöröltetett *Isten kegyelméből*. Isten nem emlékszik rá.

Mi pedig ne hagyjuk magunkat, hogy az ördög emlékeztessen bármire, amit vétettünk, vagy rosszul tettünk. Ne hibáztassuk magunkat, ez nagyon fontos. *Mentsük fel magunkat*, és kezdjük ebben az *új életben járni*, mert ebben el vannak készítve nekünk a *csodák*. A csodák, amelyben járhatunk minden nap.

Ez egy *szent közösség*, és erre kapunk egy *segítőtársat*. A segítőtárs a *Szent Szellem*. Lehet, hogy Szent Lélekként hallottad. A lényeg az, hogy Ő a Szentháromság harmadik tagja, és azért jön, hogy a segítségedre legyen. Ő a vigasztalód, Ő a támaszod, Ő a vezetőd, Ő az, aki szólja azokat, amit hall az Atyánál. Egy nagyon fontos segítőtárs.

Ha megtanulunk vele *közösségbe* kerülni, az nagyon megkönnyíti az életünket, bármit is tervezne az ellenség. És az *ellenség gonosz*, nem titkolja Jézus sem. Azt mondja Jézus, hogy a tolvaj nem egyébert jön – de jön –, hogy lopjon, öljön, és *pusztítson*. Vagyis igenis vannak tervei.

De Jézus azt mondja, hogy: Én azért jöttem... Vagyis van egy segítségünk, van egy *kimenekedésünk!* Én azért jöttem, hogy *életük legyen* és bővülködjenek. Ezt az életet és ezt a bővülködést a *Szent Szellem által* lehet kijárni és megtapasztalni, fejlődni benne.

Tehát kapunk most ez segítőtársat, aki a *szellemünkbe költözik*, és nem szemmel láthatólag jön el, mint ahogy Isten országa sem. A szívünkbe költözik, és fogjuk tudni, hogy ott van ez a csodája. Mert *bizonyoságot* tesz mindenről.

Hiába beszél a másik, hogy – ugyan, ne beszélj már –, te fogod tudni, hogy úgy van. Ez a *nagy csodája* ennek. És amíg az ember nem kerül bele, addig fogalma sincs, hogy miről beszél a másik. Ha benne van, akkor pontosan tudja. Ez a nagy titka ennek.

Most belemegyünk ebbe, befogadjuk a Szent Szellemet. Jézus azt mondta, hogy mennyivel inkább *ad* a mennyei Atya Szent Szellemet azoknak, akik *kéri* tőle. Vagyis, aki kéri, az fogja megkapni. Isten *egyszerűvé* tette, nehogy azt higgyük, hogy három diploma kell hozzá, mert akkor kevesen mennének be.

De olyan egyszerűvé tette Isten, hogy a legkisebb is, a legegyszerűbb is be tudjon oda menni, és ott örvendezhessen. Imádkozni fogunk, az imánk végtelenül egyszerű lesz, csak a *szíved* kell hozzá, hogy a *szívedből imádkozz*.

Szent Szellem keresztség imája hangozik el. A Szent Szellemet *örökre kaptuk* a szívünkbe, készen áll, hogy *segítségünkre* legyen. Az egyik terület, ahol nagyon nagy segítségünkre lesz, az az *imádságok*. Mert fogunk tudni oly módon imádkozni, hogy a fejünkben azt ne is értsük.

Ilyenkor Istennek olyan *tervei* jönnek elő, amit ha magunk értenénk, el sem hinnénk, hogy ilyen hatalmas dolgokat készít Isten, és ezt az *ellenség sem tudja meglopni*, mert nagyon szeretné megérteni. De ezt az imát nem érti, mert ez *kódolva* van, egy mennyei imádság, angyalok nyelve is – írja a Biblia.

Tehát az *angyalok* is figyelmeznak rá. De a lényeg az, hogy a fejünkben gyümölcstelenség van, *nem értjük* ezt a nyelvet, ez a szívünkben fakad a Szent Szellem által. Sokan mondják, hogy akkor nincs is értelme így beszélni. De akkor tudjuk meg, hogy mennyi értelme van, ha használjuk majd, hogy mit is hoz a konyhára, hogy népiesen szóljak és mindennapi nyelven.

Az életünk *minden szükségére* kiterjed ez az imádság, ha megtanulunk így imádkozni. Azért, mert a fejünkben nem értjük, *nem szabad elvetni*. Mert mennyi dolgot nem értünk a világban, hogy mi hogyan van? És mégis használjuk minden nap. Az elektronokat sem tudjuk, hogy hogyan áradnak a vezetékben, mégis felkapcsoljuk a villanyt.

Tehát, ha nem értjük, nem szabad elvetni rögtön, ha *Isten így rendelte!* Márpedig rendelte. A pünkösd napján leszállt a Szent Szellem, és az ott lévők, a felsőházban lévők, mind elkezdtek nyelveken szólni. És a mai napig nyelveken szólnak, sőt a keresztényeknek kell is szólnia, ha akarnak épülni. Aki nyelveken imádkozik, *önmagát építi* – mondja az Írás.

Vagyis önmagunk építésére is nagyon jó lesz, és *felépül* általa a *belső ember*, felépül az immunrendszer, és felépül mindaz, amire szükséged van. Ha valakinek keringési problémája van, akkor a keringése fog helyrejönni, vagy a szervek fognak felépülni.

Tehát Isten egy *megújulást* hoz a testünkbe, és erre szükségünk van. Ne vessük el elsősre, csatlakozzunk be. Úgy fog szólni, ahogy a Szent Szellem hozza, nem lesz két egyforma kiejtés, ezt most mondom előre. Tehát nem érdemes a szomszédodra figyelni és arra sem, hogy én hogyan imádkozom, mert én már húsz éve imádkozom.

Ez a nyelv már kiépült nálam egy *folyékony nyelvvé*. Ha csak egy-két szót mondasz, az is jó, lényeg az, hogy elkezdődjön, és akkor szépen egy folyékony nyelvvé épül majd, *élő víznek folyamai* fognak a szívedből feltörni. Ez a lényeg, a Szent Szellem által van.

Mondjuk ki, hogy Jézus nevében, nyelveken fogok imádkozni. És most arra kérlek, hogy a szíved mélyére tekintsél, vegyél egy mély levegőt, egy nagy sóhajtást. És mintha sóhajtoznál Istenhez nagy gondokkal a szíveden, azokat emeld fel a trón elé, és kezdjünk el ezekben a *sóhajtozásokban* imádkozni.

Mondjuk ki, hogy hallelúja! Egy nagy dicsőség Istennek, áldott legyen az Úr neve, mondogassuk, hogy valamit elkezdjünk mondani, és kezdődik a nyelvek imája! Hallelúja! Áldott legyen az Úr Jézus szent neve!

Ez a *titkok birodalma*, ahová be lehet menni, és ilyenkor valóban *titkokat imádkozunk*. És a *szíveket megérintette* az Úr. A könnyek, amiket most ejtettetek, ezek is az Ő szívének a szerelméből voltak.

Mintha karácsony lenne, mintha ilyen karácsonyi elő-hangulatunk lenne már. Gyönyörű szép *nyelveket* kaptatok. És aki nem kapott, ne keseredjen el, mert én sem szóltam az első három hónapban egy szót sem, míg rá nem jöttem, hogyha nem nyitom meg a számat, akkor nem jön ki rajta semmi.

Mert csukott szájjal nem lehet szólni. És azután én is elkezdtem, már nagyon akartam, már mindenki imádkozott körülöttem. Nektek is van remény, fogtok ti is szólni nyelveken a maga idejében, amikor megbátorodtok. Ez egy nagyon fontos imádság.

Ezt követően még a következők hangzottak el. Az *Igében* benne van a *DNS*, Isten *DNS*-e. Benne van az *erő*. Hálákat adunk Istennek, mert megérintette ma a szíveket. Hálákat adunk! Két dolgot még az Úr előhozott nekem az Igéről. Hogy az *Ige* bele kell, hogy *kerüljön* az emberbe. Az *Ige* egy *képet* hoz nekünk majd magunkról, hogy *milyeneknek* kell lennünk. [...]

Volt egy lányka, aki gyülekezetben nőtt fel, aki visszamaradott volt az értelmi képességeiben, és négyéves kornak megfelelő kis értelme volt. A [Hagin] könyvekben olvashattok erről a történetről is. De rendszeresen, minden héten járt a család a gyülekezetbe. Padok voltak a gyülekezeti épületben, és a padok alatt csúszva játszott tizenhat évesen is. De egyik nap lejött az oltárhoz az *üdvösséget* befogadni.

Attól a naptól kezdve *megváltozott* az élete, teljesen normális lett. Férjhez ment, azt hiszem, hogy négy gyermeket szült, férjét talán valami baleset érte, nem emlékszem pontosan. Ő nevelte fel a gyermekeket, és nagyon sikeres építkezési vállalkozást is vezetett. Természetesen tizedfizető lett és gyarapodott ezután. Amiért ezt most előhozom, hogy az *értelme*, az elméje *megváltozott*.

Az idősebb Roy Hicks, akitől a hitet tanultuk – ma is él különben –, volt egy fia. Az iskolában, ha az állami igazgatású, akkor a gyermekeket tovább engedik, nem tartják vissza őket, de ő nem tudott fejlődni igazán. Tizenegy éves korában gondolták, hogy megmondják a szülőknek, hogy gyakorlatilag nem tudnak a gyermekkel mit kezdeni.

De ők megtartották a megvallásaikat. Végén ő is nagyon sikeres üzleti vállalkozást vezetett, pedig az elején az első osztályosnak az értelmével sem rendelkezett. De az Ige és a megvallások felhozták őt.

Amit én tanítok most... A gyógyító iskolában azt is tanítják, hogy nem csak megszerezni kell a gyógyulást, hanem meg is kell tudni tartani. Tehát nem csak megszerezni kell a gyógyulást, hanem meg is kell tartani.

Az Igéről tanítunk, hogy az Ige testté lett és lakozott közöttünk. Az Ige képes erre, hogy testet ölt. Azt hiszem, hogy legtöbbünknek nincs még kijelentése arról, hogy az Ige miként képes működni, vagy hogyan kell cselekedni az Igén. Tehát nem építették még úgy magukba.

Roy Hicks egy nagyon neves szolgálat volt, aki mondta, hogy: és mindenkinek lesz egy repülője. És mindenki egymásra nézett, és azt mondták, hogy ha nincs még autód vagy repülőgéped, akkor nem is vagy igazi. Az Úr most ezt hozza, hogy ez fontos!

Mondta, hogy nem, ez nekem nem kell, mert nincs bennem. És a következő évben is mondta, hogy nem kell nekem. És megint rá egy évre mondta. Azután meg jött az az év, amikor azt mondta, hogy igen, most itt az ideje. Tanította a hitet és tudta, hogy hogyan működik, és abban az évben beszólította a repülőgépet és meg is kapta. Ajándékba kapta, tehát odahozták neki.

Fiatalabb koromban az volt a divat, hogy azt mondták neked, hogy ha nem hoztak még neked autót, vagy nem ajándékoztak autót, akkor nem is vagy igazi hitember.

Ostobaságot is követtek el az emberek, direkt elajándékozták az autójukat, hogy akkor majd kapnak egyet. Az egyikük pórul járt, mert volt ugyan egy autója, de elajándékozta, s utána nem volt többé autója. Tehát arról van szó, amikor az ostobaság belekeveredik, ezek hitbalesetek. Így hívnám őket.

Visszakanyarodva az Igére, hogy bele kell, hogy kerüljön a kép a szellemünkbe, hogy Isten hogyan lát minket. Talán egy fejezetet legalább olvass el minden nap az Igéből, a megvallásokon kívül. Tehát tölts időt ezzel. Az Úr mutatta ezt, miközben ott fent prédikáltam, hogy valakinek ma hallani kell ezt. Maradjatok a hitben.

John Osteent is elmeséltem, hogy mi történt az ő családjában. Az egyik kisgyermekük úgy született, hogy nem növekedett. Kispárnán tartották őt és dicsérték az Urat. Mikor azután megszerezte [az épségét], többet kapott, mint gyógyulást. Én láttam őt a TV-ben is.

Amikor később megtörtént a csoda, felnőtt, akkor kinyitott egy levelet, ami egy levélbomba volt. Az édesapja kapta ezt a levelet, és kivitte még a falakat is, akkora detonáció volt. De az Úr előtte figyelmeztette, hogy bőrruhába öltözzön aznap. Tehát bőrborítás volt rajta és nem sérült meg a testének a bőrfelülete. Gyakorlatilag csak ennyi, hogy a Szellemet követte, és az megóvta őt. A szülei semmit nem tanítottak nekik, csak az tanította őket, ahogy látták a szüleiket a hitéletet élni és megvallásokat tenni. Ez volt a nevelőmesterük. És ma John Osteen a legnagyobb gyülekezetet pásztorolja a világon. Hatalmas és sikeres, de természetesen a hitét használja. Az első.

Az Ige szerezte neki a szellemben, hogy miben hiszünk, hogy az valóságba jön az életünkben. Kis dolgokkal, apró dolgokkal kell kezdeni. Ne egy nagy hajóval kezdjétek, hanem ahol vagyunk, onnan kezdjük, és lehet gyorsan növekedni. Hallelúja!

Ezt szerettem volna mondani, remélem, hogy örültetek annak, hogy ma együtt lehettünk. Dicsőség Istennek! Ámen!